

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Odziesiąty numer liczy 8 str.
Naczelnik Redakcji: przyjmuję codziennie od godz. 17-21 w pol.
Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza
Cena numeru w Toruniu gr. 20
I na prowincji

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 - Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 13-44 - Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64. - Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18. - Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok IV. Toruń, sobota 17 grudnia 1932 Nr. 290

Mocne nerwy i spokój zasadniczym warunkiem zwalczenia kryzysu

Przemówienie premiera Prystora w Senacie

Warszawa, 16. 12. (PAT). Przemówienie D. premjera Prystora, wygłoszone na posiedzeniu Senatu w dniu 15 grudnia 1932 r.

Wysoka Izbo!

Korzystając dzisiaj z pierwszego tej sesji posiedzenia Senatu pragnę podzielić się z panami paroma uwagami na temat obecnej sytuacji, oraz zarysować w najogólniejszych liniach te drogi, po których kroczy rząd w walce z trudnościami ekonomicznymi, dającymi się nam już od trzech lat we znaki.

CZWARTY ROK KRZYYSU.

Wkraczamy wraz z całym światem w czwarty rok kryzysu. W ciągu tych trzech lat ubiegłych mieliśmy do czynienia ze stałym niemal z dnia na dzień postępującym pogarszaniem się choroby gospodarczej. Symptomy tej choroby są nam, panowie senatorowie, dostatecznie znane. We wszystkich państwach znajduje ona swój wyraz w ogromnym pogorszeniu się dochodów obywateli, spadku cen, spadku produkcji i obrotu gospodarczego oraz stałym zwiększaniu się bezrobocia. Te skutki kryzysu wszędzie są niesłychanie ciężkie. Porażają one nie tylko stosunki wewnętrzne poszczególnych krajów, ale potargują więzy, łączące dotychczas te kraje. Obroty handlowe państw świata z 265 miliardów złotych w pierwszej połowie 1929 r. zmniejszyły się do 155 miliardów zł. w tym samym okresie roku bieżącego. Spadły więc o 60 proc. Ruch kapitałów zamarł niemal zupełnie, a jeżeli ma jeszcze miejsce, to jedynie w postaci wycofywania kredytów i ściągania należności przez kraje wierzycielskie, co komplikuje sytuację krajów dłużniczych, wśród których znajduje się nasze państwo.

BRAK WSPÓLNEGO JEZYKA NA TERENIE MIĘDZYKRAJOWYM.

Jak dotychczas, wszelkie próby w skali światowej przeciwdziałania postępowi kryzysu nie wydały rezultatów. Świadomość konieczności porozumienia się wszystkich czynników, będących dziś ze sobą w wojnie i gotowości poniesienia koniecznych ofiar przez wszystkich dla wyjścia z trudnej sytuacji bardzo opornie i powoli toruje sobie drogę w świecie. Liczne konferencje międzynarodowe nie doprowadziły do ustalenia realnego choćby najskromniejszego solidarnego planu działania. Czerwcowy konferencja w Lozannie dała wprawdzie pozytywne wyniki, powodując znaczne odprężenie psychiczne, budząc się jednak optymizm uległ w ostatnich tygodniach osłabieniu pod wpływem przeszkód, na które napotkał na problem długów międzypaństwowych. Okazało się jeszcze raz, że na terenie międzynarodowym nie jest łatwo znaleźć wspólny język i właściwości do wyjścia z labiryntu rozbieżnych sprzecznych interesów ekonomicznych i politycznych.

OGÓLNOŚWIATOWA KONFERENCJA W LONDYNIE.

Być może, że zaproponowana ogólnowświatowa konferencja w Londynie sprzeczając się z konkretnym planem współdziałania państw dla zwalczenia piętujących się wszędzie trudności.

Stoją przed nią nie rozwiązane dotychczas problemy pieniężne i kredytowe, zagadnienie miesienia trudności w obrocie dewizowym, zwyczenie ruchu kapitałów, podniesienie poziomu cen surowców itp. kwestje od których roz-

wiązania zależy odbudowa gospodarcza świata.

Skoro w krajach wysoko postawionych na szczeblu rozwoju gospodarki kapitalistycznej mamy do czynienia z potężnymi wstrząsami, milionami bezrobotnych, i marszami głodnych

Polska nie może być oazą szczęśliwości i dobrobytu

Przebieg kryzysu gospodarczego w Niemiec kim kraju wykazuje te same znamiona, jakie cechują rozwój sytuacji innych państw europejskich i zamorskich. Na jednym odcinkach znamiona te występują być może ostreiej. Procesy spadkowe sięgają głębiej, na innych są one słabsze, nawet korzystniejsze dla nas. Jedno jest pewne:

Z pośród trudności, trapiących świat dzisiejszy, bynajmniej nie okazaliśmy się bezradni i dziś u progu czwartego roku kryzysu szanse nasze w dalszej walce z trudnościami bynajmniej nie są gorsze, aniżeli w jakimkolwiek innym kraju, przeciwnie z całą stanowczością można stwierdzić, że W PORÓWNANIU Z WIELOMA KRAJAMI SZANSE SĄ DLA NAS NAWET LEPSZE dlatego, że pomimo wielkiego nacisku na nas w sytuacji ogólnej, pomimo ujemnego oddziaływania wydarzeń zagranicznych na nasze wewnętrzne położenie gospodarcze, zdołaliśmy uchronić nasz aparat ekonomiczny od dezorganizacji i zapewnić środki dalszej pracy nad poprawą handlu.

Pracujemy w atmosferze pewności i spokoju

Dla wielu z panów może wydać się zdawkowym tróizmem, że RZĄD OD TRZECH LAT BRONI Z CAŁĄ BEZWZGLĘDNOŚCIĄ WALUTY I ROWNOWAGI BUDŻETOWEJ, że podstawowe wartości dzięki konsekwentnym wysiłkom zostały utrzymane, wskutek czego aparat gospodarczy, jakkolwiek pracujący w tempie zwolnionem, może pracować w atmosferze pewności. Ten moment jest nader istotny dla charakterystyki naszej sytuacji. Okupiona dużymi ofiarami stałość pieniądza i równowagi budżetowej dają każdemu obywatelowi gwarancję, że wysiłki jego i ofiary nie pój-

Punktem wyjścia z kryzysu — przebudowa prac rolnictwa

Punktem wyjścia tych prac, stojących na fundamencie wewnętrznego pokoju i odporności społeczeństwa jest położenie naszego rolnictwa. W państwie, w którym jak u nas przeszło 70 proc. ludności pracuje zawodowo w rolnictwie, ZAGADNIENIA ROLNICZE MUSZĄ ZAJMOWAĆ CENTRALNE MIEJSCE. W dziedzinie rolnictwa ujemny wpływ sytuacji światowej zaznacza się w Polsce najmocniej. Przejawił się on przede wszystkim w gwałtownym spadku cen produkcji spożywczo-hodowlanej. Wskaźnik cen rolniczych obniżył się od roku weszłego z 68,6 punktów na 64,6 pkt., a więc o dalsze 24 proc. W porównaniu z r. 1928 ceny rolnicze spadły o przeszło 55 proc. Jeżeli zaszacujemy że sytuacja w rolnictwie ukształtowana pod wpływem tak wielkiego spadku cen, mogącego przynieść odpowiednie obniżenie się dochodów wsi, powinna być dla nas punktem wyjścia przy przeprowadzaniu dalszych prac, tembardziej, że

do stolic państw, skoro różne próby podajemowane w tych państwach w kierunku powtrzymania procesu w kryzysowych zostały bezskuteczne, Polska nie może być oazą szczęśliwości i dobrobytu.

dość przypuszczać, że CENY ROLNICZE W POLSCE PODWYŻSZYĆ SIĘ NIE DA DĄ, a jeżeli się podniosą to niewiele i nie na stałe. Ten stan rzeczy pociągnie za sobą konsekwencje zabójcze dla rolnictwa, jak dla całego życia gospodarczego Polski.

ROLNICTWO MUSI SIĘ W TYM STANIE RZECZY DOSTOSOWAĆ DO ZMIENNYCH WARUNKÓW.

Aby móc żyć, rolnik nie tylko musi pogodzić się z koniecznością niższej stopy życiowej, ale musi skierować swoje wysiłki w kierunku obniżenia produkcji. Tego samo rolnictwo nie zrobi. Jeżeli w ten sposób patrzeć będziemy na sytuację rolnictwa, to jednocześnie jasnym się stanie, że reszta społeczeństwa w interesie własnym i państwa pomoć musi rolnictwu w wywindowaniu się jego z tych kłopotów. Zło leży nie w tem, że dzisiejsze ceny rolnicze są niskie, ale w tem, że są one w dysproporcji z innymi cenami przemysłowymi.

UTRZYMANIE NASZEGO AUTORYTETU NA ZEWNĄTRZ.

W stosunkach z zagranicą nie wprowadziliśmy, jak to uczyniły inne państwa ograniczeń dewizowych i nie znajdujemy się w sytuacji, któraaby wskazywała na konieczność ich wprowadzenia. Nie ulega wątpliwości, że obecna chwila w przebiegu przestlenia w Polsce cechuje duży spokój wewnętrzny. Spokój ten, spokój gospodarzy znajduje swój wyraz w nie poddawaniu się społeczeństwa nastrojom panikarskim i na dawaniu ucha plotkom, jak również W DUŻYM ZAUFANIU OBYWATELI DLA PAŃSTWA do jego urządzeń ekonomicznych i instytucji finansowych. Spokój ten utrzymujący się w ciągu całego dotychczasowego przebiegu kryzysu jest niewątpliwie jednym z najpoważniejszych naszych plusów, wyniesionych z dotychczasowej walki z trudnościami. Wtedy, gdy waliły się najpotężniejsze organizacje finansowe naszych sąsiadów, z którymi byliśmy niejednokrotnie bardzo mocno związani, kiedy ulegały wahaniom najbardziej ustabilizowane i najpoważniejsze waluty, kiedy objawy zamieszek politycznych szły przez Europę, życie gospodarcze Polski wykazało na podziw wielką odporność, która obecnie ulega jeszcze większemu wzmocnieniu. Ten czynnik wewnętrznego spokoju pragnę szczególnie mocno podkreślić. Cały fundament, na którym można opierać dalsze prace, tj. dorobek, który pozwolił myśleć o wyjściu z kryzysu własnymi siłami.

zjawisko spadku plodów rolniczych nosi cech trwałości. Możliwość zwiększenia się produkcji rolniczej staje się coraz większą, a to pod wpływem powstawania coraz to nowych warstw rolniczych, ujednolajnienia ich gospodarki oraz tendencji krajów przemysłowych do samowystarczalności w zakresie żywienia. Tendencja ta powoduje stałe zwiększenie się eksportu krajów rolniczych, wskutek czego wielką nadwyżkę produkcji zbożowej i hodowlanej, co w wyniku powoduje niższą cen. W przyszłości zagadnienie cen rolniczych nis wroży w tych warunkach poprawy, tembardziej, jeżeli będziemy przewidywali, że dzisiejsza Rosja sowiecka uporządkuje swoje wewnętrzne stosunki gospodarcze i wystąpi jak groźny konkurent na międzynarodowych rynkach zbożowych. W tych warunkach powrót do poziomu cen z r. 1928 jest niemożliwy i nie należy się łudzić aby powrót ten mógł być kiedykolwiek dokonany. Raczej na-

leży przypuszczać, że CENY ROLNICZE W POLSCE PODWYŻSZYĆ SIĘ NIE DA DĄ, a jeżeli się podniosą to niewiele i nie na stałe. Ten stan rzeczy pociągnie za sobą konsekwencje zabójcze dla rolnictwa, jak dla całego życia gospodarczego Polski.

Aby móc żyć, rolnik nie tylko musi pogodzić się z koniecznością niższej stopy życiowej, ale musi skierować swoje wysiłki w kierunku obniżenia produkcji. Tego samo rolnictwo nie zrobi. Jeżeli w ten sposób patrzeć będziemy na sytuację rolnictwa, to jednocześnie jasnym się stanie, że reszta społeczeństwa w interesie własnym i państwa pomoć musi rolnictwu w wywindowaniu się jego z tych kłopotów. Zło leży nie w tem, że dzisiejsze ceny rolnicze są niskie, ale w tem, że są one w dysproporcji z innymi cenami przemysłowymi.

Skoro cen rolniczych podnieść się nie da, to koniecznością stanie się stosowanie ulg i zmian w stosunku do poziomu cen plodów rolniczych. Polityka rządów zachodnich wysawa dwa główne zadania: 1) Należy w granicach ograniczonych możliwości dążyć do przeciwdziałania zbytnim niżkom cen artykułów rolniczych. W tym celu rząd badał stosuje prawa wywozowe. 2) Z drugiej strony uwaga rządu skierowana jest na dostosowanie szeregu elementów, kształtujących produkcję rolniczą — do tych zasadniczo poprzez spadek cen zmienionych warunków pracy rolnika. Rząd dąży do likwidacji należności z tytułu zaległych podatków przez ulgi ich płatności i znizone oprocentowanie kredytu. Podobnie w dziedzinie świadczeń socjalnych stale dążymy do odciążenia kosztów rolnictwa w ostatnich czasach pomimo trudności, z jakimi walczy nasza gospodarka. Wielką wagę przywiązuje też rząd do dostosowania wszelkich innych wierzytelności, obciążających rolnictwo do zmienionych warunków. Wydałmy szereg dekretów finansowo-rolniczych. Powołano zostały urzędy rozjemcze mniejszej własności. Staraliśmy się ułatwić i wzmoż naturalny i konieczny proces układowy między wierzycielami i dłużnikami rolniczymi oraz odebrać rolnictwu w ten sposób w zakresie długów, których ponieść ono nie jest w stanie. Mam wrażenie, że postawione rezultaty tych i tym podobnych prac są już widoczne i zapewne w nędzalniejszej przyszłości powinny okazać swą wartość. Kredyt rolnczy staje się tańszy. Idąc po linii dalszego potaniaenia tego kredytu, rząd przed paru dniami wniósł do Sejmu projekt ustawy o konwersji zobowiązań długoterminowych, których postanowienia i cele są już panom znane. Jednocześnie konieczne są prace w kierunku dalszego potaniaenia kosztów transportu. Ministerstwo Komunikacji zrobiło już dużo w tym zakresie. Obecnie badane są dalsze możliwości obniżenia taryf przewozowych pod kątem dostosowania ich do obecnych warunków. Podkreślić pragnę, że nasza akcja w kierunku utworzenia dla rolnictwa warunków, w których mogłoby się ono przystosować do zmiennej sytuacji poparta została przez wysiłki samych rolników, którzy poczynili bardzo poważne oszczędności i redukcje w rozumieniu, że jedynie tą drogą dojść można stopniowo do oparowania istniejących trudności.

(Ciąg dalszy na stronie ostatniej.)

Tragiczne cyfry

Jak walczyć z klęską bezrobocia?

35 milionów bezrobotnych według oficjalnej statystyki, t. zn. około 100 milionów z rodzinami; 50 milionów bezrobotnych według nieoficjalnych zestawień, a więc około 160 milionów łącznie z członkami rodzin. A ilu naprawdę głodujących tu dziś?...

Nastąpiło dziś już wprawdzie, jak i podczas wielkiej wojny przytępienie wrażliwości ludzkiej i cyfry te odczytuje się również łatwo, jak czytano w 3-cim lub 4-tym roku wojny. Mimo to jednak są to cyfry tragiczne i choć dziś jeszcze niepodobna ocenić całkowicie społecznych skutków bezrobocia, z pewnością przez szereg lat jeszcze cięższe one będą nad światem.

Coraz częściej powtarzające się włoskie strajki robotników, nie opuszczających fabryk, gdy grozi im redukcja, coraz głośniejsze marsze głodowe na Londyn, czy Waszyngton, są ponadto poważnym i dostatecznym ostrzeżeniem, że czas uczynić już krok stanowczy w bezskutecznie dotychczas stosowanych metodach zwalczania bezrobocia.

Mechanizacja przemysłu

Każdego uderzyć musi zestawienie statystyki bezrobocia z cyfrowym oznaczeniem kolosalnego wzrostu wydajności pracy, spowodowanego ogromnym tempem mechanizacji przemysłu i racjonalizacji pracy w okresie powojennym.

Według wyliczeń „Federal Reserve Board”, opublikowanych przez Międzynarodowe Biuro Pracy, w przemyśle Stanów Zjednoczonych A. P. w latach 1919—1929 wskaźnik liczby zatrudnionych w fabrykach robotników zmniejszył się ze 100 na 94. Według innych ankiet, przeprowadzonych w Stanach Zjednoczonych, wydajność robotnika na 1 godzinę podniosła się znacznie w czasie lat 1914 do 1927. r.

Nie badano dotychczas bezpośrednio wpływu racjonalizacji pracy na rozwój przemysłu i bezrobocia, poniższe jednak zestawienie cyfr oświetla ten odcinek zagadnienia bezrobotnych. W stosunku do 1924 r. branego za 100, w pierwszym kwartale 1931 r. w Kanadzie produkcja wynosiła 126 proc., wówczas gdy zatrudnienie tylko 108 proc., w Niemczech — produkcja 101 proc., a zatrudnienie 74 proc., w Anglii — 95 proc. i 87 proc., w Stanach Zjednoczonych — 90 proc. i 75 proc. Widać stąd, że zatrudnienie zwiększa się wolniej, a w niepomysłnym okresie spada szybciej, niż produkcja, stale bowiem wzrasta wydajność pracy i coraz mniej robotników do wykonania tej pracy jest potrzebnych.

Błędną koła

Spadek cen produktów przemysłowych nie podąża jednak równolegle ze wzrostem wydajności pracy, coraz liczniejsze szeregi usunętych przez maszynę z warsztatów pracy przestają być konsumpcyjnymi wytworami przemysłu i pojemnością rynków zbytu, zamiast zwiększać — zmniejsza się.

Człowiek zaczyna się wówczas zastanawiać, jak obronić się przed maszyną. Kiedy widzi np., że mechaniczny dźwign portowy, obsługiwany przez 4 ludzi, wypełnia pracę 100 ludzi, a jeden robotnik wyrabia maszynowo 32.000 nożyków do golenia, zastępując w ten sposób pracę 500 ludzi, dochodzi do wniosku, że może nie

były bez racji żywiołowe odruchy robotników, niszczących maszyny, kiedy je zaczęto w pierwszej połowie 19-go wieku wprowadzać do fabryk.

O skróceniu czasu pracy

Z błędnego koła, w jakim obraca się obecnie organizacja produkcji, jedno jest tylko i nieuniknione wyjście — skrócenie czasu pracy. Zasada krótkiego dnia pracy oddawna już wysuwana w tej czy innej formie przez obóz pracujący oraz poważnych polityków społecznych i ekonomistów, spotykała się dotychczas zawsze z lekceważącą oceną i wrogiem usłownianiem się ze strony większości sfer przemysłowych.

Historja nie zawsze jest „magistra vitae”, bowiem dziś jeszcze, mimo zamykania fabryk, mimo redukcji dni pracy do

4, 3 lub nawet 2 i 1-go dnia w tygodniu, stosunek przemysłu do zagadnienia czasu pracy nie zmienił się wcale.

Zastrzeżenia takie nasuwają się z konieczności, gdyż z różnych stron się dziś słyszy nietylko o niemożliwości skrócenia czasu, ale o konieczności jego przedłużenia. Zagranicą 40-godzinny tydzień pracy, w kraju przejście z 46 na 48-godzinny tydzień. Trudno doprawdy uwierzyć w możliwość poważnego rozważania takiego wniosku dziś, kiedy nietylko 40, ale nawet 32-godzinny tydzień pracy w praktyce już w wielu gałęziach przemysłu nie istnieje, i nie za mało, lecz za dużo pracy i rąk robotniczych mamy.

I dlatego podobne projekty czy protesty nie mogą oddziaływać na życie i nakazy chwili. Klęskę bezrobocia zwalczać trzeba realnymi środkami.

Po tamtej stronie granicy

Kilka wrażeń z pobytu w Prusach Wschodnich

Poniżej zamieszczamy garść wrażeń z Prus Wschodnich, które przesłał nam jeden z czytelników. Są one wymowne i ilustrują stosunki, jakie panują po tamtej stronie granicy.

Byłem świadkiem — pisze nasz informator — następującej sceny w nadgranicznej miejscowości w Prusach Wschodnich. Landrat zwołał dwóch świadków, którzy zeznawali w sprawie granicznej. Świadkowie ci podeszli na jego wezwane drżący, przez cały czas rozmowy stali wyprostowani na baczność, z odkrytymi głó-

wami, pomimo, że deszcz padał. Świadkowi wolno było powiedzieć tylko to, o co go pytali, w razie dopowiedzenia choćby jednego słowa więcej, landrat zwracał się do nich ze słowami: **„Milczcie, nie pytałem!”**.

Przyzwyczajeni do nieco innych stosunków obchodzenia się z ludźmi, patrzyliśmy zdumieni. Zdumienie nasze było tak wielkie, że wrzeszcząc i landrat zorjentował się i nakazał, stojącemu włożyć czapki. Jeden ze świadków był rolnikiem, drugi robotnikiem.

Przypomniało mi się wówczas przyjmowanie interesentów przez naszych starostów, czego nieraz byłem świadkiem. Po zameldowaniu się u woźnego, wchodziło do gabinetu starosty, a ten podawał im rękę, wzywał do zajęcia miejsc i wysłuchiwał ich próśb czy zażaleń.

Pojechalismy następnie wszyscy do najbliższej restauracji w Prusach Wschodnich w której trzeba było omówić i spisać protokoły.

Wspomnę tylko o cenach restauracyjnych. Za jajecznicę z 2 jaj i szklankę herbaty zapłaciłem 2 zł. 50 gr., potem nie kupowałem nic, gdyż na propozycję jednego z Niemców, abym kupił papierosów niemieckich, gdyż według jego zdania choć drogie (szuka 24 grosze polskie (!)) są bardzo dobre, poprosiłem go, aby zechciał zapalić pomorskiego „rarytasa” (sztuka kosztuje zaledwie dwa fenigi niemieckie). Niemiec pokłivał głową, nader chętnie przyjął i zapalił mojego rarytasa i nie mógł się na dziwić, dlaczego niemieckie papierosy choć takie drogie mają zapach zielska, a nasze pachną tytoniem i choć tańsze — są o wiele lepsze?

Rozmawiał ze mną landjäger korzystając z tego, że przy spożywaniu jajecznicy siedziałem sam; uzalał się na drożyznę i na to, że wszystko a szczególnie żywność zakupują na terenie Woźnego Miasta, gdyż w Prusach jest stanowczo za drogo. Narzekał, że chciałby wypocząć, a tu „dla zachcianki głupiego landrata i głupszych jeszcze jego pomocników, musi siedzieć djabli wiedzą po co. Mówiliśmy po polsku, lecz gdy się to zbliżało, rozmawiać zaczynał po niemiecku.

Właścicielowi restauracji gratulowali wszyscy, że doczekał się nareszcie takiej chwili, w której sam osobiście mógł porozmawiać z landratem (!).

— No, drugi raz już się chyba takiego zaszczytu nie doczekasz — mówili klepiąc go po plecach i po ramieniu.

A sam landrat pod koniec zapytał nas w zupełnie dobrej wierze, dlaczego nasz starosta nie „kazał” wydziałowi powiatowemu zakupić dla siebie łodzi motorowej i nie mógł się wydziwić jak można tak mało dbać o swoje wygody.

W związku z tem przypomniał mi się pewien podoficer z armji niemieckiej, który w zaraniu naszej niepodległości polski był sierżantem i szefem naszej kompanji. W potocznym życiu żołnierskim nie mógł żołnierzowi ze swojej kompanji nic zrobić, gdyż na to nie pozwoliły mu odnośne przepisy. Lecz za to, gdy kompanja wróciła z bitwy po kilku nocach nieprzespanych i dłuższym marszu i gdy już wszyscy ułożyli się do snu, „szef” wiedząc, że nikt już nie jest w stanie się obudzić, szedł od żołnierza do żołnierza i uderzał każde go po twarzy. Żołnierze, wstając na drugi dzień nie byłiby wiedzieli, kto im porobił te sine pręgi na twarzy, gdyby na gorącym uczynku bicia nie złapał sierżanta oficer. Natychmiast oddał go pod sąd za sadyzm.

A ten właśnie sadyzm, to poniewieranie godności ludzkiej widać na każdym kroku w Niemczech.

Roboty publiczne dla zatrudnienia bezrobotnych

W bieżącym miesiącu przeprowadzany jest szereg robót publicznych, według planu, zatwierdzonego przez biuro dla spraw zatrudnienia bezrobotnych w ministerstwie opieki społecznej.

Z kredytów ministerstwa opieki społecznej przeznaczona została na roboty państwowe dla zatrudnienia bezrobotnych kwota 500.000 zł., z czego sumę 450.000 zł. przekazano na roboty, objęte zakresem działalności ministerstwa komunikacji (roboty drogowe), oraz 50.000 zł. na roboty, których plan przedstawiło ministerstwo rolnictwa i reform rolnych (regulacja rzek,wały ochronne, rowy odwadniające).

Święto narodowe Jugosławji

W dniu 17 b. m. przypada 44ta rocznica urodzin króla Jugosławji, Aleksandra I, obchodzona jako święto narodowe jugosłowiańskie.

Z okazji święta odbędzie się w dniu 15 m. o godz. 17-jej przyjęcie, wydane przez poselstwo jugosłowiańskie w Warszawie, w dniu 17 bm, zaś o godz. 20.30 akademja w sali Rady Miejskiej.

Nowy ambasador Stanów Zjednoczonych

P. Prezydent R. P. przyjął na audjencji nowego ambasadora Stanów Zjednoczonych Am. P. p. Lamnota Belina, który wręczył mu listy uwierzytelniające. — Na zdjęciu naszym widzimy p. ambasadora Lamnota Belina (x) w towarzystwie szefa Protokołu Dyplomatycznego p. Romera (xx) przed wejściem do Zamku.

Bilans Banku Polskiego

za pierwszą dekadę grudnia

Pierwsza dekada grudnia nie przyniosła większych zmian w stanie rezerw złota oraz walut pokrytych do pokrycia. Zapas złota powiększył się o 0,2 milj. zł. do sumy 500,9 milj. zł. Mniej więcej o taką kwotę wzrosły rezerwy walutowe - dewizowe zaliczone do pokrycia, osiagając 35,8 milj. zł. Pieniądze i należności zagraniczne niezaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 3,9 milj. zł. i wynoszą obecnie 101,9 milj. zł. Suma kredytów udzielonych przez Bank uległa poważnej obniżce, osiagając 35 milj. zł, przyczem portfel wekslowy zmniejszył się o 24,5 milj. zł. do sumy 549,7 milj. zł, zaś pożyczki zastawowe o 10,5

mlj. zł. do 95,7 milj. zł.

Z pozostałych pozycji po stronie aktywnej zmiany wykazują tylko dwa rachunki: „polskie monety srebrne i bilon” oraz „inne aktywa”. Pierwszy powiększył się o 4,3 milj. zł. do 47,5 milj. zł., drugi zaś o 8,5 milj. zł. do 201,4 milj. zł. Natychmiast płatne zobowiązania Banku obniżyły się w ciągu ubiegłej kampanji do sumy 139,5 milj. zł., czyli o 11,3 milj. zł., co nastąpiło niemal wyłącznie na skutek spadku prywatnych rachunków żyrowych, podczas gdy rachunki żyrowe kas państwowych utrzymywały się prawie na niezmiennym poziomie.

Wobec znacznego spadku portfela wekslowego i pożyczek zastawowych, obieg banknotów zmniejszył się o 12,4 mlj. zł. do sumy 984,7 milj. zł. W wyniku spadku ogólnej sumy obiegu i natychmiast płatnych zobowiązań, pokrycie jej złotem i walutami w porównaniu z poprzednią dekadą podniosło się z 44,77 proc. do 45,71 proc., zaś pokrycie wyłącznie złotem z 41,80% do 42,66%, przekraczając normy statutu w pierwszym wypadku o 5,71, w drugim o 12,66. Pokrycie złotem samego tylko obiegu wzrosło z 50,22 proc. do 50,87 proc.

